

18354

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

พฤติกรรมการบริโภคและไม่บริโภคกระเทียมของประชากรในเขต อำเภอเมือง
จังหวัดนครสวรรค์ ปี 2544

Consumer and Non Consumer Behavior of Garlic in Nakhornsawan Province in

2001

T096288

โดย

นางสาวศุภกั กะลิยาศิริกุล

เสนอ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)

รฟ.

พ.ศ. 2545

๑๖๗๕ พ

๒๕๔๕

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 96288

ฉบับเดือนปี.....
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เรื่อง

พฤติกรรมผู้บริโภคและไม่บริโภคกระเทียมของประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัด

นครสวรรค์ ปี 2544

Consumer and Non Consumer Behavior of Garlic in Nakhornsawan Province in 2001

โดย

นางสาวสุภัค เกลียวศิริกุล

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (พัฒนาการเกษตร)

เมื่อวันที่ 15 เดือน 11 ปี พ.ศ. 2545

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ

(ผศ. สุกสมบุรณ์ อึ้งรัตนากร)

กรรมการปัญหาพิเศษ

(ผศ.ดร. ทิพวรรณ ลิ้มงูร)

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์ สุขุมารณ์ ชันศรี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : พฤติกรรมการบริโภคและไม่บริโภคกระเทียม ของประชากรในเขต อำเภอ เมือง จังหวัด นครสวรรค์ ปี 2544

โดย : นางสาวสุภัค เกลียวศิริกุล

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พัฒนการเกษตร)

สาขาวิชาเอก : พัฒนาการเกษตร

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ :

(ผศ. ศุภสมบุรณ์ อังรัตนกร)

..... ๒๕๔๕

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการบริโภคและไม่บริโภคกระเทียมของประชากรในเขตอำเภอ เมือง จังหวัด นครสวรรค์ โดยทำการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พฤติกรรมการบริโภคและไม่บริโภคกระเทียมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 155 คน

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานภาพโสด ซึ่งอยู่ในช่วงอายุ 21 – 30 ปี มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท/เดือน โดยประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัท ซึ่งมีระดับการศึกษาอยู่ที่ระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ มีผู้บริโภครกระเทียมร้อยละ 86.45 และผู้ไม่บริโภคกระเทียมร้อยละ 13.55

พฤติกรรมการบริโภคกระเทียม ส่วนใหญ่เริ่มบริโภคกระเทียมมาเป็นเวลามากกว่า 5 ปี โดยบริโภคทุกมื้อ ส่วนใหญ่เลือกบริโภคกระเทียมเนื่องจากความเคยชิน จะบริโภคกระเทียมในรูปของกระเทียมสด ซึ่งสามารถหาซื้อได้ง่าย โดยทำการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์กระเทียมจากตลาดเป็นส่วนใหญ่ และคิดว่ากระเทียมที่บริโภคอยู่นั้นมีราคาเหมาะสม ทั้งยังคิดว่าผลิตภัณฑ์ของกระเทียมมีคุณภาพดี ซึ่งไม่ยุ่งยากในการบริโภค นอกจากนี้แล้วส่วนใหญ่จะมีความรู้สักเลอะๆ กับกลิ่นของกระเทียม แต่จะชอบในรสชาติของกระเทียม และยังคงคิดที่จะบริโภคกระเทียมต่อไป รวมทั้งยังจะแนะนำให้ผู้อื่นหันมาบริโภคกระเทียมด้วย ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่คนไม่บริโภคกระเทียมนั้นส่วนใหญ่คิดว่ามาจากกลิ่นของกระเทียม และส่วนมากนั้นทราบถึงคุณสมบัติทางยาและประโยชน์ของกระเทียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมการณ์ไม่บริโภคระเทียม ส่วนมากได้เคยมีผู้แนะนำให้บริโภค และเคยบริโภค
กระเทียมแล้ว ส่วนสาเหตุที่ทำให้ไม่บริโภคระเทียมนั้นเนื่องมาจากรสชาติของกระเทียม ซึ่งส่วน
ใหญ่ทราบถึงคุณสมบัติทางยาและประโยชน์ของกระเทียม และคิดว่าการบริโภคกระเทียมมีประ
โยชน์ต่อร่างกาย โดยในอนาคตก็จะหันมาบริโภคกระเทียม และส่วนใหญ่สมาชิกบางคนในครอบครัว
บริโภคกระเทียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จและลุล่วงด้วยดี เนื่องด้วยได้รับความกรุณาให้ความช่วยเหลือจากหลาย ๆ ท่าน ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุภสมบุรณ์ อังรัตนกร ซึ่งให้ความกรุณาเป็นประธานกรรมการปัญหาพิเศษและให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง ตรวจสอบและแก้ไขในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ตั้งแต่ต้นจนจบ อีกท่านก็คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพวรรณ ลิ้มกฐร ซึ่งเป็นกรรมการปัญหาพิเศษ โดยได้ให้ความช่วยเหลือในด้านแนวคิด และข้อแนะนำต่าง ๆ ในเรื่องข้อมูล ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องสมุดทุกท่าน เพื่อน ๆ ทุกคน ที่ช่วยในเรื่องข้อมูล และยังคงคอยช่วยเหลือในด้านคำปรึกษา และคอยเตือนและช่วยกระตุ้นการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งเป็นกำลังใจให้ในการทำงาน และขอขอบคุณผู้ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทุก ๆ ท่าน และที่ขาดไม่ได้เลยคือ บิดา มารดา ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และชี้แนะข้อบกพร่องเพื่อนำไปปรับปรุงในการทำงานครั้งนี้ รวมทั้งยังเป็นกำลังใจที่สำคัญในการทำงานวิจัยครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วย

คุณงามความดีที่ข้าพเจ้าพึงมีขอบมอมนต์ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ผู้ที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ในด้านต่าง ๆ ทุกท่าน

ศุภกต เกลียวศิริกุล

มกราคม 2545

สารบัญ

	หน้า	
บทคัดย่อ	(1)	
คำนิยม	(2)	
บทที่ 1	บทนำ	
	ความสำคัญของปัญหา	1
	วัตถุประสงค์	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
	ขอบเขตการศึกษา	2
	นิยามศัพท์	2
บทที่ 2	การตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง	3
	คำจำกัดความของพฤติกรรมผู้บริโภคร	3
	ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพฤติกรรม	4
	กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค	5
	สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภค	6
	ถิ่นกำเนิดและประวัติของกระเทียม	6
	พันธุ์กระเทียม	7
	สถานการณ์การผลิต การตลาดของกระเทียมของประเทศไทย	8
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3	วิธีการวิจัย	
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	19
	วิธีการสุ่มตัวอย่าง	19
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	19
	วิธีทดสอบเครื่องมือ	20
	วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	20
	ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	20
	งบประมาณที่ใช้ในการศึกษา	21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4	ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล
	ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
	ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคระเทียม
	ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการไม่บริโภคระเทียม
บทที่ 5	สรุปและข้อเสนอแนะ
	สรุปผลการวิจัย
	- ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
	- พฤติกรรมการบริโภคระเทียม
	- พฤติกรรมการไม่บริโภคระเทียม
	ปัญหาและข้อเสนอแนะต่องานวิจัย
เอกสารอ้างอิง	
ภาคผนวก	แบบสอบถามเรื่องพฤติกรรมการบริโภคระเทียมและ ไม่บริโภคระเทียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ตารางเนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของประเทศไทย เปรียบเทียบปี 2536/37 และ ปี 2537/38	8
2. ตารางอัตราการเพิ่มเนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ ของ ประเทศไทย ปี 2537/38 — 2541/42	10
3. ตารางปริมาณการจับกุมการลักลอบนำเข้ากระเทียม ปี 2537 — 2541	11
4. ตารางการเปิดตลาดตามข้อผูกพัน WTO ปี 2538 - 2547	12
5. ตารางการส่งออกกระเทียมและผลิตภัณฑ์กระเทียม	12
6. ตารางอุปทานและอุปสงค์กระเทียม	14
7. ตารางราคาที่เกษตรกรขายได้กระเทียมแห้งใหญ่กละ ปี 2537 - 2541	14
8. ตารางการเปิดตลาดสินค้าเกษตรที่ไทยจำกัดการนำเข้าในอดีต	16
9. ตารางแสดงการปฏิบัติงาน	21
10. ตารางแสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	23
11. ตารางแสดงพฤติกรรมกรรมการบริ โภคกระเทียม	28
12. ตารางแสดงพฤติกรรมกรรมการไม่บริ โภคกระเทียม	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่

1. กราฟแสดงการเปรียบเทียบเนื้อที่ปลูก ผลผลิต ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่
กระเทียม ปีเพาะปลูก 2533/34 – 2537/38

9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ในปัจจุบันกระแสความตื่นตัวในเรื่องสุขภาพมีมากขึ้น มีการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องของสุขภาพ และร่างกายกันมาก ทำให้คนส่วนใหญ่หันมาสนใจและให้ความสำคัญกับผลผลิตทางธรรมชาติที่มีคุณประโยชน์ ซึ่งผลผลิตทางธรรมชาติที่สำคัญอันหนึ่งก็คือ “กระเทียม” เนื่องด้วยกระเทียมมีคุณประโยชน์อันมหาศาลในการป้องกัน รักษาโรค ง่ายและมีใช้ได้ตามครัวเรือนทั่วไป

กระเทียมนับว่าเป็นพืชที่มีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยอย่างมากชนิดหนึ่ง เพราะช่วยปรุงแต่งกลิ่นและรสชาติอาหารให้น่ารับประทาน นอกจากนั้นกระเทียมยังมีคุณสมบัติเป็นยาสมุนไพรและอาหารสุขภาพ จากหนังสือสมุนไพร ของธนาคารกสิกรไทย(2523:73) ได้เขียนไว้ว่า ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์เชื่อว่ามนุษย์รู้จักนำกระเทียมมาใช้ประโยชน์เป็นเวลากว่า 5000 ปีมาแล้ว มีสารสำคัญ ๆ หลายชนิด คือ Allitase Peroxidase และ Myrosinase ซึ่งสารต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในน้ำมันกระเทียมดังกล่าวนี้เองที่ทำให้กระเทียมมีคุณสมบัติเป็นยาสมุนไพรที่สามารถรักษาโรคต่าง ๆ ได้ดี เช่น โรคทางเดินหายใจ โรคเกี่ยวกับทางเดินอาหาร โรคไขข้อและรูมาติสซึม โรคเกี่ยวกับหลอดเลือด โรคผิวหนัง เป็นต้น จากที่ผ่านมาข้างต้น ทำให้ผู้บริโภคบางกลุ่มหันมานิยมบริโภคกระเทียมมากขึ้น และในอนาคตน่าจะมีผู้บริโภคกระเทียมมากขึ้นอีก จึงจะเห็นได้ว่าน่าจะมีการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคกระเทียม โดยที่พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและการใช้สินค้า และหรือการบริการทางเศรษฐกิจรวมถึงกระบวนการตัดสินใจที่เกิดก่อนและเป็นตัวกำหนดให้เกิดการกระทำต่าง ๆ ขึ้น นอกจากนี้ยังมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคกระเทียม รวมทั้งรูปแบบของกระเทียมที่นิยมบริโภค ซึ่งจะช่วยให้ทราบแนวโน้มของการบริโภคเพื่อนำไปสู่การวางแผนทางการตลาด การวางกลยุทธ์ทางธุรกิจ ทั้งนี้ผู้ศึกษาเลือกศึกษากลุ่มประชากร ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวแทนหนึ่งของกลุ่มผู้บริโภคกระเทียม เหตุอันเนื่องมาจากเขตตัวอย่างดังกล่าวเป็นเขตชุมชน มีประชากรค่อนข้างหนาแน่น และประชากรส่วนหนึ่งให้ความสนใจในด้านสุขภาพ รวมทั้งตระหนักถึงปัญหาด้านสุขภาพ ทำให้ประชากรมีความรู้และสนใจในด้านอาหารสุขภาพและสมุนไพรอย่างเช่นกระเทียม

ซึ่งผลการศึกษาดังนี้ อาจจะเป็นประโยชน์กับบุคคลทั่วไปทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การส่งเสริมการปลูกกระเทียมให้มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ของผู้บริโภคและไม่บริโภคกระเทียม ในเขต อำเภอ เมือง จังหวัด นครสวรรค์
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคกระเทียมและไม่บริโภคกระเทียมในเขต อำเภอ เมือง จังหวัด นครสวรรค์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ของผู้บริโภคและไม่บริโภคกระเทียม ในเขต อำเภอ เมือง จังหวัด นครสวรรค์
2. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการบริโภคกระเทียมและไม่บริโภคกระเทียมในเขต อำเภอ เมือง จังหวัด นครสวรรค์
3. จากข้อมูลที่ได้นั้นสามารถนำไปพิจารณาในการวางแผนการตลาดของกระเทียมให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค และส่งเสริมด้านการตลาดของกระเทียมและเป็นการกระตุ้นให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของกระเทียม

ขอบเขตของการศึกษา

ในการทำการศึกษานี้ ได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาดังนี้ คือ จะทำการเก็บข้อมูลในเรื่องของข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคและไม่บริโภคกระเทียมของประชากรในเขต อำเภอ เมือง จังหวัด นครสวรรค์ ในช่วงเดือน กันยายน-ตุลาคม พ.ศ. 2544

นิยามศัพท์

พฤติกรรมการบริโภคกระเทียม หมายถึง การรับประทานกระเทียมของผู้บริโภคโดยไม่รวมถึงการนำกระเทียมมาทาผิวหนัง เป็นต้น ในที่นี้หมายถึงพฤติกรรมของประชากรในเขต อำเภอ เมือง จังหวัด นครสวรรค์

กระเทียม หมายถึง กระเทียมสด และผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นมาจากกระเทียม ไม่ว่าจะเป็นกระเทียม ดากแห้ง กระเทียมดอง กระเทียมผง กระเทียมในแคปซูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคนิยมและไม่วิโภคนิยมของประชากร เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องออกเป็น 8 ส่วน คือ

1. คำจำกัดความของพฤติกรรมผู้บริโภค
2. ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาพฤติกรรม
3. กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค
4. สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภค
5. ถิ่นกำเนิดและประวัติของกระเทียม
6. พันธุ์กระเทียม
7. สถานการณ์การผลิต การตลาดของกระเทียมในประเทศไทย
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. คำจำกัดความของพฤติกรรมผู้บริโภค

ธงชัย สันติวงษ์ (2533 : 29) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาและการใช้ซึ่งสินค้าและบริการ ทั้งนี้หมายรวมถึง กระบวนการตัดสินใจซึ่งมีมาอยู่ก่อนแล้ว และซึ่งมีส่วนร่วมในการกำหนดให้มีการกระทำดังกล่าว

ประเด็นสำคัญของจำกัดความข้างต้นก็คือ กระบวนการตัดสินใจที่มีมาอยู่ก่อนแล้ว (precede) สิ่งที่มีมาก่อนเหล่านี้หมายถึงลักษณะทางพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ว่า ในขณะที่ขณะหนึ่งซึ่งผู้บริโภคซื้อสินค้านั้น เขาก็จะมีกระบวนการทางจิตวิทยา และสังคมวิทยาต่าง ๆ ที่มีส่วนสร้างสมและขัดเกลาทัศนคติและค่านิยมของเขามาอยู่ก่อนแล้วเสมอ ตั้งแต่เล็งจน โดจนถึง ณ จุดที่ซื้อดังกล่าว และขณะเดียวกันในขณะที่ สิ่งที่มีมาก่อนเหล่านี้ก็จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อดังกล่าวด้วย สิ่งทีพุดมาข้างต้นก็คือ เรื่องราว โดยทั้งหมดของกระบวนการพฤติกรรมที่เราจะศึกษานั้นเอง และจากการทราบเรื่องเหล่านี้ก็จะทำให้เราทราบได้อย่างสมบูรณ์ว่าทำไมผู้บริโภคจึงปฏิบัติเช่นนั้น

นักวิชาการทางสังคมมักจะใช้ความหมายของคำว่า “ พฤติกรรม ” (behavior) เพื่อรวมถึงแต่เฉพาะกิจกรรมที่เห็น ได้ชัดออกมา หรือสังเกตเห็น ได้ แต่ในปัจจุบันนี้ กิจกรรมที่เห็น ได้ชัดออกมานี้เราถือได้ว่าเป็นเพียงจุดหนึ่งหรือแห่งหนึ่ง (one point) ของกระบวนการตัดสินใจ ดังนั้นเพื่อให้มีระบบการวิเคราะห์ที่ถูกต้องสมบูรณ์เป็นจริง การศึกษาถึงพฤติกรรมผู้บริโภคจึงจำเป็นต้องรวมถึงกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งยากแก่การสังเกตเห็นได้ แต่ถือได้ว่าเป็นส่วนควบคู่กันไป ซึ่งมีอยู่ภายในและมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจดังกล่าว

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2534 : 3) ได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมผู้บริโภคว่า คือ ปฏิกริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจ รวมทั้งกระบวนการต่าง ๆ ของการตัดสินใจซึ่งเกิดก่อน และเป็นตัวกำหนดปฏิกริยาต่าง ๆ เหล่านั้น

นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษาเรื่องการจูงใจ ซึ่งได้กล่าวว่า บุคคลถูกจูงใจให้ก่อปฏิกริยาในจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกก็ได้ แต่มันก็เป็นพลังผลักดันให้ผู้บริโภคก่อปฏิกริยานั้นเอง พลังดังกล่าวนี้เรียกว่า “สิ่งจูงใจ”

2. ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาพฤติกรรม

ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคที่สำคัญ ๆ อาจสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้ คือ

1) เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจถึงปัญหาความต้องการของสังคมตามปกติความต้องการของสังคมมักจะ ไม่คงที่ หากแต่ผันแปรเปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอจนทำให้ต้องมีการติดตามวิเคราะห์ศึกษากันอยู่เป็นประจำ เพื่อเข้าใจถึงชนิดของความต้องการ และเข้าใจต่อไปถึงแนวโน้มความต้องการต่าง ๆ เหล่านั้น รวมตลอดทั้งการเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของกิจกรรมทางการตลาดต่าง ๆ ที่มีต่อความเป็นไปของพฤติกรรมผู้บริโภคอีกด้วย

2) เพื่อช่วยให้กลไกทางการตลาดสามารถช่วยแก้ไขปัญหาการตัดสินใจของสังคมได้ถูกต้องยิ่งขึ้นในการที่ผู้ขายจะผลิตสินค้าได้ถูกต้องตามความต้องการ ตรงตามเวลาที่ผู้บริโภคต้องใช้ และไปถึงสถานที่ของผู้บริโภคได้ การทราบถึงพฤติกรรมผู้บริโภค จะทำให้สามารถคาดการณ์ได้ถูกต้องยิ่งขึ้นถึงลักษณะผลิตภัณฑ์ที่ถูกค้าต้องการ และทราบ ไปถึงสภาพการณ์ที่ถูกค้าจะซื้อสินค้านั้น ถ้าการคาดการณ์พฤติกรรมผู้บริโภคทำได้ถูกต้องยิ่งขึ้นเท่าใด ก็จะช่วยให้การผลิตและจำหน่ายสินค้านั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเท่านั้น

3) เพื่อช่วยในการหาตลาดใหม่ประโยชน์สำหรับธุรกิจที่จะ ได้รับจากการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคก็คือ การค้นหาแหล่งของผู้บริโภคที่ยังมิได้รับการตอบสนองจนพอใจ หรือ ตลาดใหม่ (new market) องค์การธุรกิจใดสามารถผลิตสินค้านี้มาตอบสนองได้ก็จะเป็น โอกาสที่จะขายได้กำไร สิ่งแรกที่สำคัญยิ่งและต้องทำ ได้แก่ จะต้องสามารถค้นหาหรือคาดคะเนความต้องการของผู้บริโภคให้ทราบได้ก่อนที่จะผลิตสินค้านั้นออกมาขาย โดยยึดหลักที่ว่า ผู้บริโภคเป็นใหญ่ (consumer oriented) เพราะลักษณะของตลาดที่เกิดขึ้นใหม่นั้นย่อมขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสภาพแวดล้อมในสังคมอยู่มากทีเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) เพื่อช่วยในการเสาะหาส่วนของตลาดสำหรับสินค้าการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคจะ ช่วยในการเสาะหาส่วนของตลาดสำหรับสินค้า(choosing market segment) ได้กล่าวคือ สามารถช่วยให้ทราบถึงลักษณะสินค้าที่ผู้บริโภคชอบไม่ชอบและเราสามารถจัดกลุ่มผู้บริโภคที่มีรสนิยมเหมือนกันไว้ด้วยกันเป็นส่วนหนึ่งของตลาด (market segments) เมื่อทราบถึงส่วนของตลาดแล้วก็จะพัฒนาและปรับปรุงผลิตภัณฑ์ขึ้นมาเพื่อตอบสนองกลุ่มนั้น โดยเฉพาะ

5) เพื่อช่วยในการปรับปรุงกิจกรรมทางตลาดที่มีอยู่การวิเคราะห์เพื่อทราบถึงพฤติกรรมของผู้บริโภค จะสามารถช่วยให้ผู้บริหารทางการตลาดสามารถปรับปรุงกลยุทธ์ทางการตลาด(marketing strategies) เพื่อนำมาใช้ประกอบสำหรับการพิจารณาวางกลยุทธ์ทางการตลาดทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ(offensive or defensive marketing strategy)

3. กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค(Consumer Decision Process)

กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคอาจแบ่งพิจารณาออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเล็งเห็นปัญหาหรือการตระหนักถึงความต้องการ(Problem or Need Recognition) เป็นกระบวนการที่ผู้บริโภคเห็นภาพความแตกต่างระหว่างสภาวะปรารถนา(The desired state of affairs) และสถานการณ์ที่เป็นจริง (The actual situation) ความแตกต่างนั้นมากพอที่จะเร้าและ “จุดระเบิด” กระบวนการตัดสินใจ

2. การเสาะแสวงหาข่าวสาร (search for information) ผู้บริโภคเสาะหาข่าวสารจากที่เก็บไว้ในความทรงจำ (การเสาะแสวงหาภายในความคิด) หรือหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจจากสิ่งแวดล้อม (การเสาะแสวงหาจากแหล่งภายนอก)

3. การประเมินค่าทางเลือก (Alternative Evaluation) ผู้บริโภคทำการประเมินค่าทางเลือกในแง่ของคุณประโยชน์ที่คาดหมายไว้ และทำให้การเลือกแคบลงจนกระทั่งได้ทางเลือกที่ตนชอบที่สุด

4. การซื้อ ผู้บริโภคซื้อทางเลือกที่ตนชอบที่สุดหรือถ้าจำเป็นจะต้องซื้อสิ่งที่ตนยอมรับว่าทดแทนกันได้

5. ผลที่ตามมาผู้บริโภคทำการประเมิน (อีกครั้งหนึ่ง) ว่าทางเลือกที่เราเลือกมาแล้วนั้นตอบสนองความต้องการและความคาดหมายหรือไม่ทันทีที่มีการใช้หรือบริโภคทางเลือก

4. สิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคแบ่งออกเป็น

- (1) อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม ผู้บริโภคอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีความสลับซับซ้อนกระบวนการตัดสินใจและพฤติกรรมของเขา ได้รับจากวัฒนธรรม ชั้นทางสังคม อิทธิพลจากตัวบุคคล
- (2) อิทธิพลและความแตกต่างของตัวบุคคล เป็นปัจจัยภายในที่กระทบและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ผู้บริโภคมีความแตกต่างกันที่ ทรัพยากรมนุษย์และความรู้ของผู้บริโภค การสนใจ การทุ่มเท ความพยายาม ทักษะคติ บุคลิกภาพ แบบของการใช้ชีวิต และประชากรศาสตร์
- (3) กระบวนการทางจิตวิทยา มีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อพฤติกรรมผู้บริโภค นักวิจัยตลาดมีความสนใจในเรื่องนี้มาก กระบวนการนี้ประกอบด้วย การดำเนินการวิธีเกี่ยวกับข่าวสาร การเรียนรู้ และทัศนคติ

5. ถิ่นกำเนิดและประวัติของกระเทียม

กระเทียมเริ่มกำเนิดมาเป็นเวลาช้านาน มีรายงานที่แสดงว่าการบริโภคกระเทียมครั้งแรกเมื่อ 45,000 ปีมาแล้ว เมื่ออัสซีเรียแห่งนามิ โลเนียม ส่งกระเทียมจำนวน 395,000 บูเซล เพื่อเสวยตั้งแต่นั้นมาประชาชน ได้กินกันอย่างทั่วถึง ทำอาหารบั้ง ทาตัวบั้ง ฟังในหลุมศพ ใช้แขวนไว้บนบ้านขณะสวมดนตรี ประดับประดาฝาผนัง ใส่รองเท้า

Thompson และ Kelly (1978) รายงานว่า กระเทียมเป็นพืชพื้นเมืองอยู่ทางใต้ของยุโรป เป็นที่กล่าวกันว่า ชาวโรมัน ไม่ชอบรสชาติและกลิ่นฉุนของกระเทียมมากแต่เป็นที่นิยมบริโภคในกลุ่มกรรมกรและทหารและผู้นำเข้าสู่ประเทศอังกฤษครั้งแรกในราว ศตวรรษที่ 16

คุณค่าทางอาหารของกระเทียม(100 กรัม)

ความชื้น	80.3	กรัม
ไขมัน	0.6	กรัม
คาร์โบไฮเดรต	15.8	กรัม
เส้นใย	2.0	กรัม
โปรตีน	2.6	กรัม
แคลเซียม	94.0	มิลลิกรัม
ฟอสฟอรัส	53.0	มิลลิกรัม
เหล็ก	2.2	มิลลิกรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พลังงาน	68.0	แคลอรี
วิตามิน เอ	1,420	หน่วยสากล
ไทอามิน	0.09	มิลลิกรัม
ไรโบฟลาวิน	0.10	มิลลิกรัม
ไนอาซิน	0.8	มิลลิกรัม
วิตามิน ซี	33.0	มิลลิกรัม

6. พันธุ์กระเทียม

พันธุ์ที่นิยมปลูกประเทศไทย แบ่งตามอายุการเก็บเกี่ยว ได้ 3 พันธุ์

1. พันธุ์เบา หรือพันธุ์พื้นเมืองดั้งเดิม หรือเรียกกระเทียมคอในภาคเหนือ มีลักษณะดังนี้ ลำต้นแข็งแรงเหนียวมีขนาดเล็ก ช่วงของลำต้นสูงกว่าทุกพันธุ์ มีช่องว่างระหว่างใบห่างหรือกว้างมาก เมื่อแก่จัดลำต้นจะหักล้มเอนราบไปกับพื้นดิน การเรียงตัวของใบอยู่ตรงข้ามแยกออก 2 ข้าง คล้ายพัดที่กางออกแผ่นใบเล็ก แฉก และยาว หัวมีขนาดปานกลาง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนระหว่างลำต้นและใบกับหัว ส่วนหัวจะมีน้ำหนักมากกว่า แต่ละหัวประกอบด้วยกลีบประมาณ 11-13 กลีบ แต่ละกลีบมีขนาดต่าง ๆ กัน บริเวณปลายกลีบจะมีเส้นยาวหรือบางครั้งเรียกว่ามีหางที่กลีบ ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของกระเทียมพันธุ์นี้มีรสชาติและกลิ่นฉุนจัด สีของหัวเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมตั้งแต่ขาวอมชมพูอมม่วง หรือสีขาว อายุเก็บเกี่ยว 80-90 วัน

2. พันธุ์กลาง กระเทียมพันธุ์นี้เป็นกระเทียมที่นิยมปลูกในปัจจุบัน มีลักษณะ ลำต้นอวบใหญ่และเตี้ยกว่าพันธุ์เบา ไม่เอนล้มเมื่อแก่จัดและจะมีหัวเล็ก ๆ เรียกว่า ดอกเกิดขึ้นบริเวณกลางลำต้น การเรียงตัวของใบจะเวียนเป็นวงกลมไปรอบลำต้น ใบแบนกว้างและปลายใบ โน้มลงดินและใบสีเขียวเข้มกว่าพันธุ์เบา หัวมีขนาดใหญ่กว่ากระเทียมพันธุ์เบาที่ปลูกและดูแลในสภาพเดียวกัน กลีบมีขนาดต่าง ๆ กันเรียงซ้อนเป็นชั้น ๆ 2-3 ชั้น กลีบชั้นนอกมีขนาดโตกว่ากลีบชั้นในขนาดกลีบไล่เลี่ยกับพันธุ์เบา มีประมาณ 5-15 กลีบต่อหัว กลีบมีรูปร่างเป็นเหลี่ยม โค้งงอ สีของเปลือกหุ้มหัวมีสีม่วงปนแดงหรือสีชมพูอ่อนเนื้อมีกลิ่นฉุนปานกลาง อายุการเก็บเกี่ยว 100 วัน หากเก็บไว้ทำพันธุ์ต้องเก็บเกี่ยวเมื่ออายุ 110-120 วัน

3. พันธุ์หนัก หรือพันธุ์จีน ส่วนใหญ่เป็นกระเทียมจากต่างประเทศ มีลักษณะ ลำต้นใกล้เคียงกับกระเทียมพันธุ์กลาง แต่จะมีขนาดใหญ่กว่าหัวโตกว่า และมีกลีบประมาณ 4-8 กลีบ กลีบมีขนาดใหญ่ อวบอ้วนเกือบกลม และไม่มีเหลี่ยมคมตามสันกลีบ ใบมีขนาดใหญ่และหนากว่าทั้ง 2 พันธุ์ ช่อง

ว่างระหว่างใบสั้นแคบมองดูคล้ายโคนใบทั้งหมดเรียงซ้อนกัน เนื้อมีกลิ่นไม่ค่อยฉุนเปลือกที่หุ้มหุ้มมี สีขาวหรือขาวปนม่วง อายุการเก็บเกี่ยว 150 วัน ชอบอากาศเย็นกว่ากระเทียมพันธุ์เบา

7. สถานการณ์การผลิต การตลาดของกระเทียมของประเทศไทย

7.1 เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของประเทศไทย

ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2539) ได้ทำการสำรวจกระเทียมในปีเพาะปลูก 2537/38 พบว่า

กระเทียมในปีเพาะปลูก 2537/38 มีเนื้อที่ปลูกทั่วประเทศประมาณ 159,766 ไร่ ผลผลิต 121,252 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 759 กิโลกรัม (กระเทียมแห้ง)

เมื่อเปรียบเทียบเนื้อที่ปลูก ผลผลิต ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ปีเพาะปลูก 2536/37 กับปีเพาะปลูก 2537/38 พบว่า มีเนื้อที่ปลูกเพิ่มมากขึ้น 5,375 ไร่ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.48 ผลผลิตเพิ่มขึ้น 10,819 ตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.80 ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น 44 กิโลกรัม หรือร้อยละ 6.15

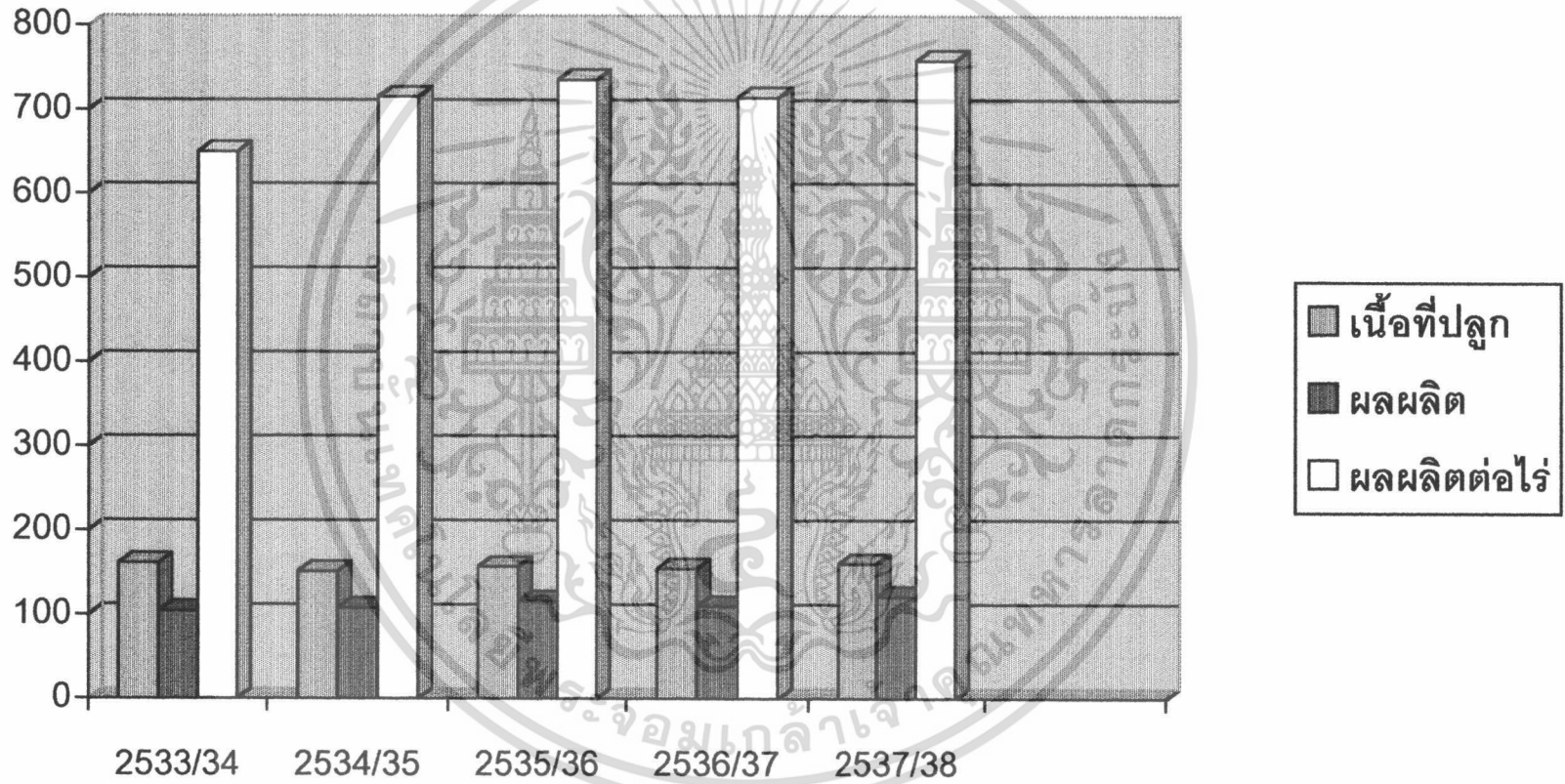
จากการสำรวจพบว่าเนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาที่เกษตรกรขายได้ ในปีที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ดี จึงจูงใจให้เกษตรกรขยายเนื้อที่ปลูกเพิ่มขึ้นประกอบกับเกษตรกรมีการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี และสภาพอากาศเอื้ออำนวย จึงทำให้ผลผลิตในภาพรวมเพิ่มขึ้น (รายละเอียดดูที่ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของประเทศไทย เปรียบเทียบปี 2536/37 และ ปี 2537/38

ปี	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (ก.ก.)
2536/37	154,391	110,433	715
2537/38	159,766	121,252	759
ผลต่าง	5,375	10,819	44
ร้อยละ	3.48	9.80	6.15

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 1 เปรียบเทียบเนื้อที่ปลูก ผลผลิต ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ระยะเวลา ปีเพาะปลูก 2533/34-2537/38

ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2543) เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของประเทศไทยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (2537/38 – 2541/42) ในปี 2537/38 มีเนื้อที่เพาะปลูก 159,766 ไร่ ผลผลิต 121,252 ตัน ผลผลิตต่อไร่ 763 กิโลกรัม ลดลงในปี 2541/42 เป็น 138,345 ไร่ ผลผลิต 118,665 ตัน ผลผลิตต่อไร่ 858 กิโลกรัม เนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิตอัตราลดลงร้อยละ 3.97 และ 1.43 ต่อปี ตามลำดับ แต่ผลผลิตต่อไร่อัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.41 ต่อปี (ตามตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 อัตราการเพิ่มเนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ ของประเทศ ปี 2537/38-2541/42

ปี	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (ก.ก.)
2537/38	159,766	121,252	763
2538/39	166,541	132,062	803
2539/40	171,212	147,263	874
2540/41	148,116	119,428	806
2541/42	138,345	118,665	858
อัตราเพิ่ม	-3.97	-1.43	2.41

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

7.2 การนำเข้า

กระเทียมเป็นสินค้าต้องขออนุญาตในการนำเข้ามาในประเทศตามประกาศของกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร ฉบับที่ 6/2523 ซึ่งการนำเข้าที่ผ่านมาส่วนใหญ่เข้ามาในรูปแบบของกระเทียมสดแช่เย็นและผลิตภัณฑ์กระเทียม และมีการนำเข้ามาเพียงเล็กน้อย โดยในปี 2541 นำเข้า 440 กิโลกรัม มูลค่า 8,129 บาท แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีการลักลอบนำเข้า ปี 2537 จับกุมได้ 436.87 ตัน มูลค่า 11.12 ล้านบาท และปี 2541 จับกุมได้ 374.69 ตัน มูลค่า 11.58 ล้านบาท (ตารางที่ 3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนำเข้าในลักษณะลักลอบกระเทียมเข้ามาในราชอาณาจักร จากผลการศึกษาของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้มีการศึกษาการลักลอบนำเข้ากระเทียมตามด่านชายแดนบริเวณพรมแดน ไทย—พม่า ในเขตอำเภอแม่สาย ประมาณปีละ 100,000-200,000 ตัน คิดเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่าปีละ 200-400 ล้านบาท การนำเข้าจะอาศัยช่วงราคากระเทียมลักลอบ ถูกกว่าราคาภายในประเทศ กิโลกรัมละ 2-5 ล้านบาท และช่วงเปิด โอกาสให้มีการลักลอบ เมื่อมีสินค้าสามารถอยู่ฝั่งตรงข้ามทำน้ำ มาก ๆ โดยร่วมกันทำเป็นขบวนอย่างเป็นระบบ ระยะเวลาที่มีการลักลอบมากช่วงเดือนเมษายน – มิถุนายน สำหรับในเขตอำเภอฝางและไชยปราการ ประมาณปีละ 10,000 ถึง 20,000 ตัน โดยเงื่อนไข และระยะเวลาการลักลอบนำเข้ามีลักษณะเช่นเดียวกันกับที่เกิดในเขตชายแดน อำเภอแม่สายจังหวัด เชียงราย

สำหรับการนำเข้าตามข้อตกลงภายใต้องค์การการค้าโลก (WTO) ต้องเปิดตลาดกระเทียม ตั้งแต่ปี 2538 เป็นต้นมา ในปี 2541 เปิดตลาดในโควตา 63 ตัน เกษียณร้อยละ 27 นอกโควตาสี เกษียณร้อยละ 60.60 แต่จากสถิติที่ผ่านมา ยังไม่มีการนำเข้าภายใต้เงื่อนไขเลย (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 3 ปริมาณการจับกุมการลักลอบนำเข้ากระเทียม ปี 2537 - 2541

ปี	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2537	436.87	11.12
2538	121.25	3.17
2539	84.25	2.52
2540	118.86	3.46
2541	374.69	11.58

ที่มา : กรมศุลกากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 การเปิดตลาดตามข้อผูกพัน WTO ปี 2538 - 2547

รายการ	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547
ปริมาณที่ผูกพัน(ตัน)	62.00	62.33	62.67	63.00	63.23	63.67	64.00	64.33	64.67	65
อัตราภาษีในโควตา	27.00	27.00	27.00	27.00	27.00	27.00	27.00	27.00	27.00	27.00
อัตราภาษีนอกโควตา	62.40	61.80	61.20	60.60	60.00	59.40	58.80	58.20	57.60	57.00
การนำเข้าจริง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี						

ที่มา : กรมศุลกากร

7.3 การส่งออก

ประเทศไทยส่งออกกระเทียมสด แช่เย็น และผลิตภัณฑ์กระเทียมทั้งหมด ปี 2537 ส่งออก 19.78 ตัน มูลค่า 1.35 ล้านบาท ในปี 2541 ส่งออก 48.23 ตัน มูลค่า 4.20 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 59.48 และ 34.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายสินค้าที่ส่งออก กระเทียมสดหรือแช่เย็นในปี 2537 ส่งออก 14.47 ตัน มูลค่า 1.08 ล้านบาท เพิ่มขึ้นในปี 2541 ส่งออก 18.00 ตัน มูลค่า อัตราลดลงร้อยละ 15.49 ต่อปี ส่วนกระเทียมแห้งไม่เป็นผง ปี 2537 ส่งออก 5.19 ตัน มูลค่า 0.25 ล้านบาท เพิ่มขึ้นในปี 2541 ส่งออก 5.09 ตัน มูลค่า 0.27 ล้านบาท อัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.92 และ 22.22 ต่อปี (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 การส่งออกกระเทียมและผลิตภัณฑ์กระเทียม

ปี	กระเทียมสดหรือแช่เย็น		กระเทียมแห้งเป็นผง		กระเทียมแห้งไม่เป็นผง		รวม	
	0703200007		0712900115		0712900128			
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2537	14.47	1.08	0.12	0.02	5.19	0.25	19.78	1.35
2538	48.28	3.90	0.05	0.05	9.19	0.24	57.52	4.19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณ : ตัน
มูลค่า : ล้านบาท

ปี	กระเทียมสดหรือแช่เย็น 0703200007		กระเทียมแห้งเป็นผง 0712900115		กระเทียมแห้งไม่เป็นผง 0712900128		รวม	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2539	107.47	2.96	-	-	36.75	2.6	144.22	5.56
2540	1,004.88	5.56	9.62	1.06	15.44	1.53	1,029.94	8.15
2541	18.00	0.39	25.14	3.54	5.09	0.27	48.23	4.20
อัตราเพิ่ม	41.51	-15.49	-	-	4.92	22.22	59.48	34.12

ที่มา : กรมศุลกากร

7.4 อุปทานและอุปสงค์กระเทียม

จากอุปทานและอุปสงค์กระเทียม (ตารางที่ 6) พบว่า อุปทานกระเทียมประกอบด้วย ผลผลิตภายในประเทศ ปริมาณการลักลอบ ส่วนปริมาณการนำเข้า เนื่องจากการนำเข้าภายใต้เงื่อนไข WTO มีน้อยมากหรือบางปีไม่มีเลย มีเพียงแต่เฉพาะการลักลอบนำเข้า

อุปทานกระเทียมรวม ปี 2537 ปริมาณ 246,252 ตัน ในปี 2541 ปริมาณ 243,665 ตัน ลดลงร้อยละ 0.7 สำหรับความต้องการกระเทียมแต่ละปีประกอบด้วย ทำพันธุ์ ส่งออก และบริโภค ในปี พ.ศ. 2537 ใช้ทำพันธุ์ 19,200 ตัน ส่งออก 20 ตัน บริโภค 245,780 ตัน ปี 2541 ใช้ทำพันธุ์ 17,100 ตัน ส่งออก 48 ตัน บริโภค 247,852 ตัน การใช้ทำพันธุ์ลดลงร้อยละ 3.42 แต่การส่งออกและการบริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ 59.13 และ 0.22 ตามลำดับ สำหรับการส่งออกยังมีปริมาณการเพิ่มขึ้นไม่มากนัก

การบริโภค ส่วนใหญ่อยู่ในรูปการบริโภคสด ถึงแม้จะมีการนำไปแปรรูปในอุตสาหกรรมยาอยู่บ้างก็ตาม แต่ปริมาณไม่มากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วย : บาท/ก.ก.

ปี	มค.	กพ.	มีค.	เมษ.	พค.	มิย.	กค.	สค.	กย.	ตค.	พย.	ธค.	เฉลี่ย
2540	33.70	23.19	16.94	15.68	18.20	18.82	19.10	23.20	23.28	20.46	19.15	17.92	20.83
2541	19.25	19.98	16.20	21.53	29.00	30.62	31.50	31.75	32.5	32.75	42.95	46.30	28.86
อัตรา เพิ่ม													-1.41

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

7.6 ผลกระทบกับกระเทียมจากข้อตกลง GATT

แกตต์ (General Agreement on Tariffs and Trade : GATT) หรือสนธิสัญญาทั่วไปเกี่ยวกับภาษีศุลกากรและการค้า เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศให้ดำเนินไปอย่างเสรี โดยมีกติกากำหนดการแข่งขันอย่างเป็นธรรม อันส่งผลเอื้ออำนวยให้เศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ

เนื่องจากภาคเกษตรกรรมยังคงเป็นภาคที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในด้านผลผลิตและรายได้ ตลอดจนการจ้างงานซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ โดยปกติแล้วกลุ่มเกษตรกรจะมีรายได้ค่อนข้างต่ำ เพราะนอกจากจะต้องประสบกับปัญหาภายในประเทศแล้วเกษตรกรไทยยังต้องแบกรับภาระของผลกระทบภายนอก อันเกิดจากการอุดหนุน และการกีดกันการค้าของประเทศของพัฒนาแล้ว ที่ต่างจะมุ่งจะแข่งขันกันตัดราคาขายทำให้ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกต่ำกว่าความเป็นจริง

ดังนั้นจึงมีการกำหนดอัตราภาษีที่ต้องเรียกเก็บจากส่วนที่นำเข้าไปในโควตาและส่วนที่เกินโควตาสำหรับสินค้าทั้งสิ้น 23 รายการ ซึ่งกระเทียมก็เป็นหนึ่งในนั้นด้วย ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การเปิดตลาดสินค้าเกษตรที่ไทยจำกัดการนำเข้าในอดีต

ที่	สินค้า	อัตราภาษี	ในโควตา		นอกโควตา	
			ปี 2538	ปี 2547	อัตราภาษี	อัตราภาษี
			ปริมาณ (ตัน)			
1	น้ำมันดิบ	20	2,286	2,400	46	41
2	นมผลขาดมันเนย	20	45,000	55,000	240	216
3	มันฝรั่ง	27	288	302	139	125
4	หัวหอม	27	348	365	158	142
5	กระเทียม	27	62	65	63	57
6	มะพร้าว	20	2,312	2,247	60	54
7	เนื้อมะพร้าวแห้ง	20	694	1,157	40	36
8	เมล็ดกาแฟ	30	5	5.25	100	90
9	ชา	30	596	625	100	90
10	พริกไทย	27	43	45	57	51
11	ข้าวโพด	20	52,096	54,700	81	73
12	ข้าว	20	237,863	249,757	58	52
13	ถั่วเหลือง	20	10,402	10,922	89	80
14	เมล็ดพันธุ์หัวหอม	30	3	3.15	242	218
15	น้ำมันถั่วเหลือง	20	2,173	2,281	162	146
16	น้ำมันปาล์ม และ น้ำมันเมล็ดในปาล์ม	20	4,629	4,860	159	143
17	น้ำมันมะพร้าว	20	382	401	58	52
18	น้ำตาล	65	13,105	13,760	104	94
19	กาแฟสำเร็จรูป	40	128	134	55	50
20	กากถั่วเหลือง	20	219,580	23,559	148	133

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ที่	สินค้า	อัตราภาษี	ในโควตา		นอกโควตา	
			ปริมาณ (ตัน) ปี 2538	ปี 2547	อัตราภาษี ปี 2538	อัตราภาษี ปี 2547
21	ใบยาสูบ	60	6,129	6,435	80	72
22	เส้นไหมดิบ	30	460	483	257	226
23	เส้นใยแก้ว	30	5	8	59	53

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประภาศิริ ไตรวิทยานุรักษ์ (2534) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การตอบสนองของอุปทานกระเทียมในประเทศไทยในปี 2516-2533 จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรผู้ทำการปลูกกระเทียมมีการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงราคาน้อย ปริมาณผลผลิตได้มักไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดเป็นผลให้ราคากระเทียมตกต่ำอยู่เสมอ ดังนั้นการควบคุมพื้นที่เพาะปลูกให้เหมาะสม การปรับปรุงพันธุ์กระเทียมและเทคนิค โน โดอีการผลิตและเก็บเกี่ยวเพื่อให้ได้ผลผลิตกระเทียมที่มีคุณภาพตามที่ตลาดต้องการ จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการผลิตกระเทียมในประเทศไทย

โดยปัจจัยที่มีผลต่อพื้นที่เพาะปลูกกระเทียมในปี 2534 ได้แก่ ราคากระเทียมที่เกษตรกรได้รับในปีที่ผ่านมา และพื้นที่เพาะปลูกกระเทียมในปีที่ผ่านมา ซึ่งปัจจัยทั้งสองมีผลกระทบต่อปลูกกระเทียมในปัจจุบันถึงร้อยละ 79.21 และปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของกระเทียม ได้แก่ ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อไร่ของกระเทียม ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อผลผลิตต่อไร่ของกระเทียมในปัจจุบันร้อยละ 59.61 ทำให้ผลการศึกษา พบว่า เมื่อราคากระเทียมที่เกษตรกรได้รับเปลี่ยนแปลงไป ร้อยละ 1 จะทำให้อุปทานเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 0.5206 ในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียม ไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของตลาด

นันทนา แก้วอุบล (2540) ได้ทำการศึกษาเรื่อง กระเทียมและผลิตภัณฑ์กระเทียม จากการศึกษาพบว่า การที่เรabriโภคกระเทียมนั้นยังไม่ก่อให้เกิดโทษ ทั้งยังอาจเกิดคุณอนันต์จากการบริโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระเทียมดังกล่าว งานถนอมอาหารและเทคโนโลยีอาหาร กองวิทยาศาสตร์ชีวภาพ กรมวิทยาศาสตร์บริการ จึงได้ทดลองทำผลิตภัณฑ์บางชนิดจากกระเทียม เพื่อส่งเสริมให้ผู้บริโภคได้รับประโยชน์จากการรับประทานกระเทียมเพิ่มขึ้น เพราะผู้บริโภคอาจไม่ชอบรับประทานกระเทียมสดโดยตรง เนื่องจากกระเทียมมีกลิ่นแรง และเพื่อเป็นการช่วยเกษตรกรแปรรูปออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ในกรณีที่ยายไม่ออกหรือราคาตกต่ำเมื่อมีกระเทียมล้นตลาดเป็นต้น

ผลิตภัณฑ์กระเทียมที่ได้ทดลองทำขึ้นในลักษณะต่าง ๆ เพื่อสะดวกในการเก็บถนอมและใช้ได้ทันทีที่ต้องการ ได้แก่

1. กระเทียมตากแห้ง นำหัวกระเทียมมาปอกเปลือก แล้วหั่นเป็นแว่นบาง ๆ แล้วสับเป็นชิ้นเล็ก ๆ วางเกลี่ยลงบนตะแกรง ตากแดดหรืออบในตู้อบลมร้อนที่อุณหภูมิ 45-60 องศาเซลเซียสจนแห้ง มีความชื้นเหลือ ไม่เกินร้อยละ 6

2. กระเทียมผง นำกระเทียมตากแห้งมาทำโดยการบดให้ละเอียด ร้อยผ่านร่อนผสมแมกนีเซียมสเตียเรตร้อยละ 1 คลุกให้เข้ากัน เพื่อป้องกันการจับกันเป็นก้อน อาจมีทั้งกระเทียมผงผสมเกลือ กระเทียมผงผสมพริกไทยเกลือ เป็นต้น

3. กระเทียมคอง โดยการนำกระเทียมมาคองในน้ำส้มผสมน้ำตาลทรายขาว และเกลือปนเพื่อความกรอบควรใส่สารละลายแคลเซียมคลอไรด์ความเข้มข้นร้อยละ 0.2 หรือน้ำปูนใส และคองทิ้งไว้ประมาณ 1 เดือน เพื่อให้หายเฝื่อน

นอกจากผลิตภัณฑ์ที่กล่าวมาแล้วนี้ ยังได้มีการทำการวิจัยและสกัดน้ำมันกระเทียมออกมาทำเป็นยาต่าง ๆ และการทำกระเทียมผงบรรจุแคปซูลใช้เป็นยาเป็นต้น

นายแพทย์ไวส์ (2535) ได้ทำการศึกษา เรื่องกระเทียมสามารถฆ่าเชื้อแบคทีเรียที่มีพิษต่อลำไส้ ได้ทำการทดลอง โดยแบ่งคนไข้ที่มีความผิดปกติทางลำไส้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ คนไข้กลุ่มหนึ่งรับประทานกระเทียม คนไข้อีกกลุ่มหนึ่งไม่รับประทานกระเทียม และมีการเก็บอุจจาระของคนไข้แต่ละกลุ่มไปตรวจทั้งก่อนและหลังการวิจัย ปรากฏว่า คนไข้กลุ่มที่รับประทานกระเทียม ได้หายจากอาการปวดท้องท้องเดิน เป็นเพราะกระเทียมไปทำให้แบคทีเรียที่เป็นโทษลดลง ในขณะที่เดียวกันจำนวนแบคทีเรียที่เป็นประโยชน์เพิ่มมากขึ้น ส่วนคนไข้ที่ไม่รับประทานกระเทียม มีแบคทีเรียที่เป็นโทษในลำไส้จำนวนมากมาย และยังคงมีอาการท้องเดิน อาหารไม่ย่อย และปวดท้องอยู่

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ กลุ่มผู้มาซื้อสินค้าในตลาดและศูนย์การค้าในอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งทำการเก็บข้อมูล 3 แห่ง คือ ห้างสรรพสินค้า แฟรี่แลนด์ ห้างสรรพสินค้าวิถีเทพ และตลาด

กลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ กลุ่มของผู้ซื้อสินค้าในอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ในสถานที่ 3 แห่งดังกล่าว ซึ่งทำการสุ่มตัวอย่างผู้บริโภคและไม่บริโภคกระทียมจำนวน 155 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่ โดยทำการสุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 155 ตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น 3 สถานที่ แล้วเลือกสอบถามผู้ที่มาซื้อสินค้าโดยวิธีแบบบังเอิญ (Accident Sampling) จนครบจำนวนที่กำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในค้างนี้ ใช้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งเป็นลักษณะคำถามปลายปิด (Close – ended Questions) โดยแบ่งคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคกระทียม
- ตอนที่ 3 พฤติกรรมการไม่บริโภคกระทียม

โดยแหล่งที่มาของข้อมูล ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากสถานที่ต่าง ๆ ด้วยกัน คือ ห้างสรรพสินค้าแฟรี่แลนด์ ห้างสรรพสินค้าวิถีเทพ และตลาด โดยไม่เจาะจงว่าประชากรจะเป็นเพศใด และต้องเป็นความสมัครใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะทำการสอบถามในช่วงเช้า กลางวัน และเย็น เมื่อได้ข้อมูลครบแล้วจึงนำแบบสอบถามที่ได้ไปทำการหาค่าสถิติและแปลผลต่อไป

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

- (1) เก็บรวบรวมข้อมูล จากเอกสารสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง บทความทางวิชาการ หนังสือ ตำรา และที่มีผู้ทำการศึกษามาแล้วงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- (2) ศึกษาข้อมูลจากเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาใช้ในการตรวจสอบความถูกต้อง และอ้างอิง

วิธีทดสอบเครื่องมือ

นำแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นมาทำการทดสอบ กับกลุ่มประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ก่อนนำไปปฏิบัติจริง เมื่อทำการทดสอบแล้วจะทำการแก้ไขข้อบกพร่องอย่างสมบูรณ์แล้วจึงนำไปทำการดำเนินการสำรวจ

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

จากการนำข้อมูลที่ทำกรเก็บรวบรวมมาได้นั้นมาทำการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative) โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของกลุ่มประชากรมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ (ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้โปรแกรม SPSS/PC มาใช้) คือ ค่าร้อยละมาแปลผลและนำมาทำการอธิบายในเชิงพรรณนา

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

การทำวิจัยครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยได้ทำการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากร อำเภอเมือง นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เป็นจำนวน 155 ชุด ระยะเวลาดำเนินการตลอดโครงการประมาณ 8 เดือน โดยเริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2544 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

จากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรรมการบริโภคและ ไม่บริโภคกระเทียมของประชากร เขตอำเภอเมือง จังหวัด นครสวรรค์ ได้ทำการนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยจากแบบสอบถามดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการสุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 155 คน มีดังต่อไปนี้

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการผลการสำรวจผู้ที่ได้ทำการตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 155 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 69.03 ซึ่งมีสถานภาพโสด 86 คน คิดเป็นร้อยละ 55.48 โดยมีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวนมากที่สุด 54 คน คิดเป็นร้อยละ 34.84 และมีจำนวนน้อยที่สุดอยู่ที่อายุระหว่าง 61 – 70 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.65 และส่วนมากของผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้อยู่ในช่วง 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 25.16 และมีเพียงส่วนน้อยที่มีรายได้ในช่วง 30,001 – 40,000 บาท ซึ่งมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.94 จากการที่ได้ทำแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เป็นพนักงานบริษัท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 38.06 ประกอบอาชีพเป็นแม่บ้านเป็นส่วนน้อยจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.58 ซึ่งประชากรส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามากที่สุดคือ ปริญญาตรี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 47.10 ส่วนน้อยมีระดับการศึกษาอยู่ที่อื่นๆ ซึ่งส่วนมากจะเป็นระดับ ปวช . จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.93 และมีผู้รับประทานกระเทียมจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 86.45 และจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 13.55 ซึ่งไม่รับประทานกระเทียม ดังตารางที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 ตารางแสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน(คน) (N = 155)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	48	30.97
หญิง	107	69.03
2. สถานภาพ		
โสด	86	55.48
สมรส	69	44.52
3. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	22	14.19
21 – 30 ปี	54	34.84
31 – 40 ปี	44	28.39
41 – 50 ปี	28	18.06
51 – 60 ปี	4	2.58
61 – 70 ปี	1	0.65
71 ปี ขึ้นไป	2	1.29
4. รายได้		
น้อยกว่า 5,000 บาท	33	21.29
5,001 – 10,000 บาท	39	25.16
10,001 – 20,000 บาท	30	19.35
20,001 – 30,000 บาท	7	4.52
30,001 – 40,000 บาท	3	1.94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน) (N = 155)	ร้อยละ
40,001 – 50,000 บาท	4	2.58
50,000 บาท ขึ้นไป	9	5.81
ไม่ระบุ/ไม่แน่นอน	30	19.35
5. อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	23	14.84
รับราชการ	7	4.52
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	10.32
พนักงานบริษัท	59	38.06
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	29	18.71
แม่บ้าน	4	2.58
อื่น ๆ	17	10.97
6. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา/ต่ำกว่าประถมศึกษา	20	12.90
มัธยมศึกษา	18	11.61
อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า	36	23.23
ปริญญาตรี	73	47.10
สูงกว่าปริญญาตรี	5	3.23
อื่น ๆ	3	1.93

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน) (N = 155)	ร้อยละ
7. ท่านรับประทานกระเทียมหรือไม่		
รับประทาน	134	86.45
ไม่รับประทาน	21	13.55

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคกระเทียม จากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ทำการศึกษา จำนวน 134 คน มี ดังต่อไปนี้

พฤติกรรมการบริโภคกระเทียม

1. เริ่มรับประทานกระเทียมมาเป็นเวลา

ผู้บริโภคเริ่มรับประทานกระเทียมมาเป็นเวลานานที่สุดคือ > 5 ปี (มากกว่า 5 ปี) จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 86.57 และมีผู้บริโภคส่วนน้อยที่บริโภคกระเทียมมาเป็นเวลา < 1 ปี (น้อยกว่า 1 ปี) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.24 ดังตารางที่ 11

2. บริโภคกระเทียมบ่อยแค่ไหน

ส่วนมากของผู้บริโภคที่บริโภคกระเทียมนั้นบริโภคกระเทียมทุกมื้อ คือประมาณ 43 คน คิดเป็นร้อยละ 32.09 ส่วนการบริโภคกระเทียมที่ระบุในอื่น ๆ นั้น จะบริโภคบางครั้ง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 23.88 ดังตารางที่ 11

3. ท่านเลือกบริโภคกระเทียมเนื่องจาก

ผู้บริโภคส่วนมากเลือกบริโภคกระเทียมเนื่องจากความเคยชินนั้นจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 41.18 และส่วนน้อยที่เลือกบริโภคกระเทียมเนื่องจากมีผู้อื่นแนะนำ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละ 5.39 ส่วนผู้ที่เลือกตอบอื่น ๆ นั้น ได้ระบุว่าเนื่องมาจากความชอบ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.36 ซึ่งตรงกับที่กล่าวว่าการสร้างสมตั้งแต่เส็กจนโต มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ของธงชัย สันติวงษ์ ดังตารางที่ 111

4. บริโศกผลิตภัณฑ์กระเทียมแบบใด

ผู้บริโศกส่วนใหญ่นิยมบริโศกกระเทียมในรูปของกระเทียมสดมากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 39.44 และส่วนน้อยของผู้บริโศกบริโศกกระเทียมในรูปของกระเทียมผง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.39 ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่าปริมาณความต้องการบริโศกกระเทียมสดมีอัตราเพิ่มมากที่สุด ดังตารางที่ 11

5. ความยากง่ายในการหาซื้อ

ผู้บริโศกส่วนใหญ่คิดว่ากระเทียมหาซื้อง่ายจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 79.10 และผู้บริโศกที่คิดว่ากระเทียมหาซื้อยากมีเพียงส่วนน้อยจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ตรงกับงานวิจัยของนันทนา แก้วอุบล ที่ได้กล่าวว่าได้มีการทำผลิตภัณฑ์กระเทียมชนิดต่าง ๆ เพื่อความสะดวกและใช้ได้ทันทีที่ต้องการ ดังตารางที่ 11

6. เลือกบริโศกผลิตภัณฑ์กระเทียมจากที่ใด

ผู้บริโศกกระเทียมนิยมเลือกบริโศกจากจากตลาดเป็นส่วนมาก จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 55.28 และส่วนน้อยของผู้บริโศกจะเลือกบริโศกกระเทียมจากแหล่งอื่น ๆ ก็คือ โรงพยาบาล หรือโรงงานผู้ผลิต เป็นจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.52 ดังตารางที่ 11

7. ราคาของกระเทียมในขณะนี้มีความเหมาะสมกับคุณภาพประโยชน์ที่ได้หรือไม่

ผู้บริโศกคิดว่าราคาของกระเทียมในขณะนี้มีความเหมาะสม เพราะเห็นว่ากระเทียมมีค่าทางโภชนาการ และมีคุณสมบัติทางยา แต่บางคนเห็นว่ากระเทียมมีราคาแพงไป ซึ่งผู้บริโศกคิดว่าเหมาะสม จำนวน 113 คิดเป็นร้อยละ 84.33 ดังตารางที่ 11

8. ลักษณะของผลิตภัณฑ์กระเทียมที่บริโศก อยู่ในระดับ

ลักษณะของผลิตภัณฑ์กระเทียมที่ผู้บริโศก บริโศกอยู่ในระดับดี เป็นส่วนมาก คือจำนวน 66 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 49.25 จากกองวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และกรมวิทยาศาสตร์บริการ ได้ทำการทดลองเพื่อส่งเสริมให้ผู้บริโศกได้รับประโยชน์จากการรับประทานกระเทียมเพิ่มขึ้น ดังตารางที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ความยุ่งยากในการบริโภคระเทียม

ผู้บริโภคคิดว่าการบริโภคระเทียมนั้น ไม่ยุ่งยากมากที่สุด โดยมีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 69.40 ส่วนผู้บริโภคที่คิดว่าการบริโภคระเทียมนั้นยุ่งยากมากมีน้อยมากคือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.49 จากงานวิจัยของนันทนา แก้วอุบล กล่าวว่าได้มีการทำผลิตภัณฑ์ระเทียมในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย เพื่อความสะดวกและใช้ได้ทันทีที่ต้องการ ดังตารางที่ 11

10. กลิ่นของระเทียมที่บริโภค

ผู้บริโภคระเทียมส่วนใหญ่มีความรู้สึกเฉย ๆ กับกลิ่นของระเทียม จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 40.30 และผู้บริโภคระเทียมที่มีความรู้สึกชอบกลิ่นของระเทียมมากมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.95 ดังตารางที่ 11

11. รสชาติของระเทียม

ผู้บริโภคมีความรู้สึกว่ารสชาติของระเทียมเป็นที่ชื่นชอบเป็นส่วนใหญ่ คือมีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 48.51 และมีผู้ชื่นชอบรสชาติมากของระเทียมมากเป็นจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.21 ดังตารางที่ 11

12. คิดว่าจะบริโภคระเทียมต่อหรือไม่

ผู้บริโภคคิดว่าจะบริโภคระเทียมต่อ เพราะว่าระเทียม มีคุณค่าทางอาหารมีคุณสมบัติทางยา และยังมีประโยชน์โดยเฉพาะกับร่างกาย มีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 99.25 ดังตารางที่ 11

13. คิดว่าจะแนะนำผู้อื่นให้หันมาบริโภคระเทียมหรือไม่

ผู้บริโภคคิดว่าจะแนะนำให้ผู้อื่นหันมาบริโภคระเทียมด้วย เนื่องจากระเทียมนั้นมีประโยชน์หลายอย่าง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 84.33 ดังตารางที่ 11

14. คิดว่าจะไรคือสาเหตุที่คนไม่บริโภคระเทียม

ผู้บริโภคระเทียมส่วนใหญ่คิดว่าการที่มีผู้ไม่บริโภคระเทียมเนื่องมาจากการที่ผู้บริโภคไม่ชอบกลิ่นของระเทียม จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 42.64 และผู้บริโภคระเทียมส่วนน้อยคิดว่าเกิดจากหาซื้อได้ยาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.16 ซึ่งตรงกับคำกล่าวที่ว่า “ผู้บริโภคบางคนอาจ

ไม่ชอบรับประทานกระเทียมสด โดยตรงเนื่องจากกระเทียมมีกลิ่นแรง” งานวิจัยของ นันทนา แก้วอุบล ดังตารางที่ 11

15. ทราบเกี่ยวกับคุณสมบัติทางยาและคุณประโยชน์ของกระเทียมหรือไม่

ผู้บริโภคร้อยละ 83.58 ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ตารางแสดงพฤติกรรมการบริโภคกระเทียม

รายการ	จำนวน(คน) (N = 134)	ร้อยละ
1. ท่านเริ่มรับประทานกระเทียมมาเป็นเวลา		
น้อยกว่า 1 ปี	3	2.24
1-5 ปี	5	3.73
มากกว่า 5 ปี	116	86.57
อื่นๆ	10	7.46
2. ท่านบริโภคกระเทียมบ่อยแค่ไหน		
ทุกมื้อ	43	32.09
วันละ 1 มื้อ	33	24.63
วันละ 2 มื้อ	26	19.40
อื่นๆ	32	23.88
3. เหตุผลที่ท่านเลือกบริโภคกระเทียมเนื่องจาก*(N = 204)		
เห็นว่ากระเทียมมีคุณค่าทางโภชนาการ	70	34.31
มีผู้อื่นแนะนำ	11	5.39
เพื่อรักษาโรค	24	11.76

หมายเหตุ : * ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน) (N = 134)	ร้อยละ
ความเคยชิน	84	41.18
อื่น ๆ	15	7.36
4. ท่านเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์กระเทียมแบบใด*(N = 251)		
กระเทียมสด	99	39.44
กระเทียมตากแห้ง	61	24.30
กระเทียมดอง	64	25.50
กระเทียมผง	6	2.39
ผลิตภัณฑ์ยา(กระเทียมแคปซูล)	12	4.78
อื่น ๆ	9	3.59
5. ความยากง่ายในการหาซื้อ		
ยากมาก	1	0.75
พอหาซื้อได้	27	20.15
ง่าย	106	79.10
6. ท่านเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์กระเทียมจากที่ใด*(N = 199)		
ร้านขายยา	9	4.52
ตลาด	110	55.28
ซูเปอร์มาร์เก็ต	25	12.56
ร้านขายของชำ	48	24.12
อื่น ๆ	7	3.52

หมายเหตุ : * ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน) (N = 134)	ร้อยละ
7. ท่านคิดว่าราคาของกระเทียมในขณะนี้มีความเหมาะสมกับคุณประโยชน์ที่ได้หรือไม่		
เหมาะสม	113	84.33
ไม่เหมาะสม	21	15.67
8. ลักษณะของผลิตภัณฑ์กระเทียมที่บริโภค อยู่ในระดับ		
ดี	66	49.25
พอใช้	63	47.02
ต้องปรับปรุง	5	3.73
9. ความยุ่งยากในการบริโภค		
มาก	2	1.49
ปานกลาง	39	29.11
ไม่ยุ่งยาก	93	69.40
10. กลิ่นของกระเทียมที่ท่านบริโภค		
ชอบมาก	12	8.95
ชอบ	43	32.09
ไม่ชอบ	25	18.66
เฉย ๆ	54	40.30
11. รสชาติของกระเทียม		
ชอบมาก	11	8.21
ชอบ	65	48.51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน) (N = 134)	ร้อยละ
ไม่ชอบ	13	9.70
เฉย ๆ	45	33.58
12. ท่านคิดว่าจะบริโภคระเทียมต่อหรือไม่		
บริโภคต่อ	133	99.25
ไม่บริโภคต่อ	1	0.75
13. ท่านคิดว่าจะแนะนำให้ผู้อื่นหันมาบริโภคระเทียมหรือไม่		
แนะนำ	113	84.33
ไม่แนะนำ	21	15.67
14. ท่านคิดว่าอะไรคือสาเหตุที่คนไม่บริโภคระเทียม*(N = 258)		
หาซื้อยาก	3	1.16
กลิ่นฉุน	110	42.64
รสชาติไม่น่ารับประทาน	63	24.42
ยุ่งยากในการบริโภค	7	2.71
ราคาแพง	15	5.81
ไม่ทราบถึงคุณประโยชน์	60	23.26
15. ท่านทราบเกี่ยวกับคุณสมบัติทางยาและคุณประโยชน์ของระเทียมหรือไม่		
ทราบ	112	83.58
ไม่ทราบ	22	16.42

หมายเหตุ : * ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการไม่บริโภคกระเทียม จากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ทำการศึกษา จำนวน 21 คน มีดังต่อไปนี้

พฤติกรรมการไม่บริโภคกระเทียม

1. เคยมีผู้แนะนำให้ทานบริโภคกระเทียมหรือไม่

เคยมีผู้แนะนำให้บริโภคกระเทียม จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และผู้ที่ไม่เคยถูกแนะนำให้บริโภคกระเทียม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ดังตารางที่ 12

2. เคยบริโภคกระเทียมหรือไม่

เคยบริโภคกระเทียมจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ส่วนผู้ที่ไม่เคยบริโภคกระเทียมเลย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ดังตารางที่ 12

3. สาเหตุที่ทานไม่บริโภคกระเทียม

สาเหตุที่ไม่บริโภคกระเทียมส่วนมากเนื่องมาจากไม่ชอบรสชาติของกระเทียมจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 41.46 ส่วนสาเหตุที่ไม่บริโภคกระเทียมเนื่องมาจากกระเทียมมีคุณภาพไม่ดี ไม่มีเลย คิดเป็นร้อยละ 0 ดังตารางที่ 12

4. ทราบถึงคุณสมบัติทางยาและประโยชน์จากการบริโภคกระเทียมหรือไม่

โดยทราบถึงคุณสมบัติทางยาและประโยชน์ของกระเทียมจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 76.19 และไม่ทราบคุณสมบัติทางยาและประโยชน์ของกระเทียมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ดังตารางที่ 12

5. คิดว่ากระเทียมมีประโยชน์ต่อร่างกายหรือไม่

คิดว่ามีประโยชน์ต่อร่างกาย เพราะ ช่วยลด cholesterol มีคุณสมบัติทางยาในการช่วยรักษา และต้านทานโรคได้ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ส่วนผู้ที่คิดว่ากระเทียมไม่มีประโยชน์นั้น ไม่มีเลย คิดเป็นร้อยละ 0 ซึ่งตรงกับผลงานวิจัยของนันทนา แก้วอุบล ที่ว่า การบริโภคกระเทียมนั้นไม่ก่อให้เกิดโรค และยังมีคุณอนันต์ด้วย รวมถึงงานวิจัยของนายแพทย์ไวยส์ ที่ทำการศึกษาคูสมบัติทางยาของกระเทียม ดังตารางที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. คิดว่าอนาคตท่านจะบริโภคระเทียมหรือไม่

คิดว่าจะบริโภคระเทียมในอนาคต จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 เนื่องจากมีประโยชน์และสามารถช่วยเรื่องสุขภาพ ส่วนผู้ที่ไม่บริโภคนั้น เพราะคิดว่าสามารถบริโภคอย่างอื่นทดแทนได้จำนวน 9 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 42.86 ซึ่งตรงกับตารางที่ 6 ว่าแนวโน้มการบริโภคระเทียมเพิ่มมากขึ้นในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 0.22 ดังตารางที่ 12

7. สมาชิกในครอบครัวท่านบริโภคระเทียมหรือไม่

ส่วนใหญ่สมาชิกภายในครอบครัวจะบริโภคระเทียมบ้างจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และผู้ที่มีสมาชิกในครอบครัวไม่บริโภคระเทียม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ตารางแสดงพฤติกรรมกรรมการไม่บริโภคระเทียม

รายการ	จำนวน(คน) (N = 21)	ร้อยละ
1. <u>เคยมีผู้แนะนำให้ท่านบริโภคระเทียมหรือไม่</u>		
มี	18	85.71
ไม่มี	3	14.29
2. <u>ท่านเคยบริโภคระเทียมหรือไม่</u>		
เคย	15	71.43
ไม่เคย	6	28.57
3. <u>สาเหตุที่ท่านไม่บริโภคระเทียม*(N = 41)</u>		
ไม่นำรับประทาน	3	7.32
หารับประทานยาก	2	4.88
คุณภาพไม่ดี	0	0
ยุ่งยากในการบริโภค	2	4.88

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน) (N = 21)	ร้อยละ
ไม่ชอบกลิ่นกระเทียม	16	39.02
ไม่ชอบรสชาติ	17	41.46
อื่น ๆ	1	2.44
4. ท่านทราบถึงคุณสมบัติทางยาและประโยชน์จากการบริโภคกระเทียมหรือไม่		
ทราบ	16	76.19
ไม่ทราบ	5	23.81
5. ท่านคิดว่ากระเทียมมีประโยชน์ต่อร่างกายหรือไม่		
มีประโยชน์	18	85.71
ไม่มีประโยชน์	0	0
มีประโยชน์เฉพาะผู้ที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพเท่านั้น	3	14.29
6. ท่านคิดว่าอนาคตท่านจะบริโภคกระเทียมหรือไม่		
บริโภค	12	57.14
ไม่บริโภค	9	42.86
7. สมาชิกภายในครอบครัวท่านบริโภคกระเทียมหรือไม่		
ไม่มีเลย	1	4.76
มีบางคน	14	66.67
มีมาก	6	28.57

หมายเหตุ : * ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมของผู้บริโภคและไมบริโภคกระเทียม ของกลุ่มประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัด นครสวรรค์ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษาให้ทราบถึงพฤติกรรมการบริโภคและไมบริโภคกระเทียมของประชากรในเขต อำเภอ เมือง จังหวัด นครสวรรค์ ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้อาจจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่สนใจหรือผู้ที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลดังกล่าวที่ได้ศึกษามา ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ต่อไปได้

ตัวอย่างของประชากรศึกษาที่นำมาทำการวิเคราะห์ในครั้งนี้ ก็คือ ประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัด นครสวรรค์ จำนวนทั้งสิ้น 155 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมดในเขตอำเภอ เมือง จังหวัด นครสวรรค์ (เขตปากน้ำโพ) โดยหากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มตัวอย่างโดยบังเอิญ(Accidental Sample) ในทุกสาขาอาชีพ และไม่กำหนดระดับการศึกษา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้วิธีการทางสถิติเข้ามาช่วย ในการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ นอกจากนี้แล้วยังมีการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาด้วย ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้มีดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 69.03 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.48 มีสถานภาพ โสด โดยที่มีอายุอยู่ในระหว่างช่วง 21 – 30 ปีร้อยละ 34.84 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระหว่าง ช่วง 5,001 – 10,000 บาท ซึ่งประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทร้อยละ 38.06 และมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีร้อยละ 47.10 โดยส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามจะบริโภคกระเทียมคิดเป็นร้อยละ 86.45

พฤติกรรมการบริโภคกระเทียม

ผู้บริโภคเริ่มรับประทานกระเทียมมาเป็นเวลา > 5 ปี(มากกว่า 5 ปี)มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.57 ซึ่งส่วนใหญ่จะบริโภคกระเทียมทุกมื้อคิดเป็นร้อยละ 32.09 โดยสาเหตุที่เลือกบริโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระเทียมนั้นเนื่องมาจากความเคยชินคิดเป็นร้อยละ 41.18 รองลงมาเนื่องมาจากเห็นว่ากระเทียมมีคุณภาพ ประโยชน์ทางโภชนาการร้อยละ 34.31 และเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์กระเทียมชนิดกระเทียมสดมากที่สุด ร้อยละ 39.44 รองลงมาเป็นกระเทียมคองคิดเป็นร้อยละ 25.50 ซึ่งผู้บริโภคคิดว่ากระเทียมที่บริโภคสามารถหาซื้อได้ง่ายร้อยละ 79.10 ผู้บริโภคส่วนใหญ่เลือกบริโภคผลิตภัณฑ์กระเทียมจากตลาดร้อยละ 55.28 รองลงมาจากร้านขายของชำคิดเป็นร้อยละ 24.12 และคิดว่ากระเทียมที่บริโภคอยู่ขณะนี้มีราคาเหมาะสมกับคุณภาพประโยชน์ที่ได้รับร้อยละ 84.33 ส่วนลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคบริโภคอยู่คิดว่ายู่ในระดับที่ดีร้อยละ 49.25 และคิดว่าความยุ่งยากในการบริโภคของกระเทียมนั้นไม่ยุ่งยากร้อยละ 69.40 ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความรู้สึกเฉย ๆ เกี่ยวกับกลิ่นของกระเทียมที่บริโภคร้อยละ 40.30 และมีความรู้สึกเกี่ยวกับรสชาติของกระเทียมว่าชอบรสชาติของกระเทียมคิดเป็นร้อยละ 48.51 โดยผู้บริโภคกระเทียมส่วนมากคิดว่าจะยังคงบริโภคกระเทียมต่อร้อยละ 99.25 รวมถึงคิดว่าจะแนะนำให้ผู้อื่นหันมาบริโภคกระเทียมร้อยละ 84.33 เนื่องจากคิดว่ากระเทียมมีประโยชน์และมีคุณสมบัติทางยาด้วย ผู้บริโภคส่วนใหญ่คิดว่ากรณีที่ไม่มีผู้ไม่บริโภคกระเทียมเนื่องจากกระเทียมมีกลิ่นฉุนร้อยละ 42.64 รองลงมาคิดว่าเนื่องมาจากคิดว่ารสชาติของกระเทียม ไม่น่ารับประทานคิดเป็นร้อยละ 24.42 และผู้บริโภคทราบถึงคุณสมบัติทางยาและประโยชน์ของกระเทียมคิดเป็นร้อยละ 83.58

พฤติกรรมที่ไม่บริโภคกระเทียม

เคยมีผู้แนะนำให้ลองบริโภคกระเทียมคิดเป็นร้อยละ 85.71 และผู้ที่ไม่บริโภคกระเทียมเคยลองบริโภคกระเทียมคิดเป็นร้อยละ 71.43 นอกจากนี้แล้วสาเหตุที่ทำให้ไม่บริโภคกระเทียมมากที่สุดเนื่องมาจากไม่ชอบรสชาติของกระเทียมร้อยละ 41.46 รองลงมาเนื่องมาจากไม่ชอบกลิ่นของกระเทียมคิดเป็นร้อยละ 39.02 ผู้ไม่บริโภคกระเทียมทราบถึงคุณสมบัติทางยาและประโยชน์จากการบริโภคกระเทียมคิดเป็นร้อยละ 76.19 และคิดว่ากระเทียมมีประโยชน์ต่อร่างกายร้อยละ 85.71 เพราะกระเทียมสามารถรักษาและป้องกันโรคได้ ในอนาคตจะมีผู้หันมาบริโภคกระเทียมคิดเป็นร้อยละ 57.14 ส่วนใหญ่สมาชิกในครอบครัวบางคนบริโภคกระเทียมร้อยละ 66.67

ปัญหาและข้อเสนอแนะต่องานวิจัย

จากข้อมูลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นและข้อจำกัดในการทำการวิจัยครั้งนี้ คือ การที่ผู้ตอบแบบสอบถามบางท่านไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการตอบแบบ

สอบถาม เช่น การตอบแบบสอบถามไม่ครบ โดยส่วนมากจะไม่ตอบเรื่องรายได้ที่ได้รับ รวมถึงเรื่องของระยะเวลาในการทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามจำกัด จึงทำให้มีการเก็บตัวอย่างได้ไม่มากนัก

ดังนั้นในการทำแบบสอบถามครั้งต่อไป ผู้ทำการวิจัย ควรจะมีการทำการตรวจสอบแบบสอบถามให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการตอบแบบสอบถามให้ครบ และควรมีการอธิบายให้เกิดความเข้าใจในการทำแบบสอบถามด้วย นอกจากนี้การกำหนดช่วงระยะเวลาในการทำแบบสอบถามควรให้ขยายเวลากว้างออกไปเพื่อที่จะได้สามารถทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามให้มากขึ้น เพื่อความถูกต้องแม่นยำในการทำวิจัย และเหมาะสมจากจำนวนประชากรทั้งหมด

ในการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการบริโภครและไม่บริโภคกระเทียมของประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัด นครสวรรค์ เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมการบริโภครกระเทียมของประชากรเพียงส่วนหนึ่งของจำนวนประชากรทั้งหมด ดังนั้นในการทำการศึกษาค้างต่อไปควรที่จะศึกษาพฤติกรรมการบริโภครกระเทียมจากกลุ่มของประชากรที่มีขนาดใหญ่กว่านี้ และจากผลการศึกษาที่จะเห็นว่าควรมีการพัฒนาเรื่องรูปแบบของผลิตภัณฑ์กระเทียมให้มีความเหมาะสมและเป็นที่น่าสนใจ เพราะประชากรส่วนใหญ่นั้นบริโภคกระเทียมทำให้การที่จะลงทุนหรือทำการพัฒนาเรื่องของกระเทียมน่าจะเป็นไปได้และอาจมีการตอบรับที่ดี เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ให้ความสนใจในสุขภาพและโภชนาการรวมทั้งทราบถึงคุณประโยชน์ของกระเทียมด้วย

เอกสารอ้างอิง

จำลอง เพ็งคล้าย และคณะ .2530. ก้าวไปกับสมุนไพร. ศูนย์ข้อมูลสมุนไพร คณะเภสัชศาสตร์
มหิดล กรมป่าไม้ โครงการสมุนไพรพึ่งตนเอง . กรุงเทพมหานคร

ธงชัย สันติวงษ์ .2533. พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด . สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิชย์ .
กรุงเทพมหานคร

ธนา คุณวิญสุตกุล และอาทร รวีไพบูลย์ .2537. สมุนไพรรักษาโรคทางเดินอาหาร . สมุนไพรและยาที่
ควรรู้. สำนักพิมพ์ อาร์ ดี พี . กรุงเทพมหานคร

นันทนา แก้วอุบล . 2540. “กระเทียมและผลิตภัณฑ์กระเทียม” . สรุปรายงาน . กองสนเทศวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี . กรุงเทพมหานคร : หน้า 14-16

ประภาศิริ ไตรวิทยานุรักษ์ .2534. การวิเคราะห์การตอบสนองของอุปทานกระเทียมในประเทศไทย
ไทยในปี 2516-2533 . ปัญหาพิเศษระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ปาริชาติ สักกะทำนุ .2536. กระเทียมสมุนไพรเสริมสุขภาพจากงานวิจัยล่าสุด. สำนักพิมพ์
รวมทรงสนี่ . กรุงเทพมหานคร

พิทยา สรวมศิริ .2529. พืชเครื่องเทศ. ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
เชียงใหม่ : หน้า 17-47

พร้อมจิต ศรีลัมภ์ .2537. สมุนไพรที่ใช้ในโรคทางเดินหายใจ. สมุนไพรและยาที่ควรรู้. สำนักพิมพ์
อาร์ ดี พี. กรุงเทพมหานคร : หน้า 161

ไวส์ .2335. “รายงานผลการทดลอง กระเทียม” ข่าวสมุนไพร. หน้า . กรุงเทพมหานคร : หน้า 18

วัฒนา วิวิฐฉิกร . 2540 . “ กระเทียมพืชสมุนไพรในครัวเรือน “ . วารสารอาหาร . 27 (2) : 20 –21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันดี กฤษณพันธ์ .2538 . สมุนไพรฟ้าทะลายโจร. ภาควิชาเภสัชวินิจฉัย คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล . กรุงเทพมหานคร

ศูนย์สารสนเทศการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2539) . รายงานผลการสำรวจ กระเทียม หอมแดง หอมหัวใหญ่ และมันฝรั่ง รายอำเภอ ปีการเพาะปลูก 2537/38 . เอกสารสถิติการเกษตร เลขที่ 9 . กรุงเทพมหานคร

สรจักร สิริบริรักษ์ .2541. เภสัชโกชนา. โรงพิมพ์กรุงเทพ. กรุงเทพมหานคร

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2543) . การศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตกระเทียม จังหวัดศรีสะเกษ กับกระเทียมภาคเหนือตอนบน ปีการเพาะปลูก 2541/42 . เอกสารเศรษฐกิจ เลขที่ 6 . กรุงเทพมหานคร

อดุลย์ จาตุรงค์กุล .2534. พฤกษกรรมผู้บริโภคร . โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ . กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง

พฤติกรรมกรบรีโภคและไม่บริโภคกระทียมของประชากร ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

คำชี้แจง :

1. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคกระทียม

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการไม่บริโภคกระทียม

2. โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการวิเคราะห์เกี่ยวกับการบริโภค กระทียมของประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

คำแนะนำ : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าคำตอบที่ท่านต้องการและเติมข้อความในช่องว่างที่

กำหนดให้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. สถานภาพ

1. โสด

2. สมรส

3. อายุ _____ ปี

4. รายได้ _____ บาท/เดือน

5. อาชีพ

1. นักเรียน นักศึกษา

2. รับราชการ

3. พนักงานรัฐวิสาหกิจ

4. พนักงานบริษัท

5. ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว

6. แม่บ้าน

7. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

เฉพาะเจ้าหน้าที่

1. ID

2. SEX

3. CL

4. AGE

5. INCOME

6. OCC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา/ต่ำกว่าประถมศึกษา 2. มัธยมศึกษา
3. อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า 4.ปริญญาตรี
5. สูงกว่าปริญญาตรี 6. อื่นๆ (โปรดระบุ) _____

7. DEGREE

7. ท่านรับประทานกระเทียมหรือไม่?

1. รับประทาน(ตอบตอนที่ 2) 2. ไม่รับประทาน(ตอบตอนที่ 3)

8. EAT ตอนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคกระเทียม

1. ท่านเริ่มรับประทานกระเทียมมาเป็นเวลา

1. น้อยกว่า 1 ปี
2. 1-5 ปี
3. มากกว่า 5 ปี
4. อื่น ๆ (ระบุ) _____.

9. TIME

2. ท่านบริโภคกระเทียมบ่อยแค่ไหน

1. ทุกมื้อ
2. วันละ 1 มื้อ
3. วันละ 2 มื้อ
4. อื่น ๆ (ระบุ) _____.

10. FRE

3. เหตุผลที่ท่านเลือกบริโภคกระเทียมเนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

1. เห็นว่ากระเทียมมีคุณค่าทางโภชนาการ
2. มีผู้อื่นแนะนำ
3. เพื่อรักษาโรค
4. ความเคยชิน
5. อื่น ๆ (ระบุ) _____.

11-15. BEC

-
-
-
-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ท่านเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์กระเทียมแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
1. กระเทียมสด
2. กระเทียมตากแห้ง
3. กระเทียมดอง
4. กระเทียมผง
5. ผลิตภัณฑ์ยา (กระเทียมแคปซูล)
6. อื่น ๆ (ระบุ) _____ .
5. ความยากง่ายในการหาซื้อ
1. ยากมาก 2. พอหาซื้อได้ 3. ง่าย
6. ท่านเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์กระเทียมจากที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
1. ร้านขายยา
2. ตลาด
3. ซูเปอร์มาร์เก็ต
4. ร้านขายของชำ
5. อื่น ๆ (ระบุ) _____ .
7. ท่านคิดว่าราคาของกระเทียมในขณะนี้มีความเหมาะสมกับคุณประโยชน์ที่ได้หรือไม่
1. เหมาะสม เหตุผล _____
2. ไม่เหมาะสม เหตุผล _____
8. ลักษณะของผลิตภัณฑ์กระเทียมที่บริโภค อยู่ในระดับ
1. ดี
2. พอใช้
3. ต้องปรับปรุง
- 16-21. TYPE
22. HARD
- 23-27.SHOP
28. PRICE
29. GRADE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ความยุ่งยากในการบริโภค

1. มาก
2. ปานกลาง
3. ไม่ยุ่งยาก

10. กลิ่นของกระเทียมที่ท่านบริโภค

1. ชอบมาก
2. ชอบ
3. ไม่ชอบ
4. เฉย ๆ

11. รสชาติของกระเทียม

1. ชอบมาก
2. ชอบ
3. ไม่ชอบ
4. เฉย ๆ

12. ท่านคิดว่าจะบริโภคกระเทียมต่อไปหรือไม่

1. บริโภคต่อ เหตุผล _____
2. ไม่บริโภคต่อ เหตุผล _____

13. ท่านคิดว่าจะแนะนำให้ผู้อื่นหันมาบริโภคกระเทียมหรือไม่

1. แนะนำ 2. ไม่แนะนำ

14. ท่านคิดว่าอะไรคือสาเหตุที่คนไม่บริโภคกระเทียม (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

1. หาซื้อยาก
2. กลิ่นฉุน
3. รสชาติไม่น่ารับประทาน
4. ยุ่งยากในการบริโภค
5. ราคาแพง

30. DIF 31. SMELL 32. TASTE 33. CON 34. ADV1 35-40.CAUSE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ไม่ทราบถึงคุณสมบัติทางยาและคุณประโยชน์ของกระเทียมหรือไม่

15. ท่านทราบเกี่ยวกับคุณสมบัติทางยาและคุณประโยชน์ของกระเทียมหรือไม่

1. ทราบ 2. ไม่ทราบ

41. MED

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการไม่บริโภคกระเทียม

1. เคยมีผู้แนะนำให้ท่านบริโภคกระเทียมหรือไม่

1. มี 2. ไม่มี

42. ADV2

2. ท่านเคยบริโภคกระเทียมหรือไม่

1. เคย 2. ไม่เคย

43. USE TO

3. สาเหตุที่ท่านไม่บริโภคกระเทียม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ไม่นำมารับประทาน

2. หากรับประทานยาก

3. คุณภาพไม่ดี

4. ยุ่งยากในการบริโภค

5. ไม่ชอบกลิ่นของกระเทียม

6. ไม่ชอบรสชาติ

7. อื่น ๆ (ระบุ) _____

44-50.NOEAT

4. ท่านทราบถึงคุณสมบัติทางยาและประโยชน์จากการบริโภคกระเทียมหรือไม่

1. ทราบ 2. ไม่ทราบ

51. SELECT

5. ท่านคิดว่ากระเทียมมีประโยชน์ต่อร่างกายหรือไม่

1. มีประโยชน์ เพราะ _____

2. ไม่มีประโยชน์ เพราะ _____

3. มีประโยชน์เฉพาะผู้ที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพเท่านั้น

52. BENEFIT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ท่านคิดว่าอนาคตท่านจะบริโภคระเทียมหรือไม่

1. บริโภค เพราะ _____ .
2. ไม่บริโภค เพราะ _____ .

7. สมาชิกภายในครอบครัวท่านบริโภคระเทียมหรือไม่

1. ไม่มีเลย
2. มีบางคน
3. มีมาก

53. FUTURE 54. NUMBER

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้